

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. III. Quomodo se spiritualis homo genere erga proximum, & quæ
officia ei præstare debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

SPRUCU-
LUM SPI-
RITUALI-
LE.

humilitatis tamquam in rutissimo loco commorare. Puta te esse veluti vilem quemdam & rejectaneum panniculum, quem quilibet liberè conculcare & premere possit.

3. Si in verbis, gestibus, moribus & actibus tuis propensum te sentis ad placendum alicui homini mortali, ita ut Deum sive Dei honorem purè non quæras: hoc statim in te damna & execrare ceu superbiæ fundum impurissimum, ac pravam intentionem depone. Quidquid vanitatis, jactantiæ & elationis in te vivere deprehendis, instanter mortifica.

4. Memineris Dominum nostrum Jesum Christum, & beatos spiritus Angelicos, omnesque cæli ciues esse humiles, ac superbiam superbiæ detestari: cacodæmones contra superbos esse, & humilitatem odio prosequi. Tu te illis adijunge, ab istis separa. Persuassimum habe, fieri non posse ut Deo vivas, nisi humilis & resignatus esse, ac vitiis inordinatisque naturæ tuæ propensionibus emori coneris. * Tantum in te crescet verus amor Dei, quantum minuetur perniciosus amor tui, quo te ipsum impurè quæris, & ad te ipsum reflecteris.

* *Φι.*
λαυρία
est ini-
mica a-
moris
Dei.

Humili-
tas An-
gelorum,
superbia
diabolo-
num pro-
pria.

3. *Orienti*
vana glo-
ria sta-
im repu-
nanā.

CAPUT III.

Quomodo se spiritualis homo gerere erga proximum, & qua officia prestare ei debeat.

§. I. AFFECTVS INTERIOR.

1. Omnes ex animo reverè dilige.
2. Quia omnes sunt excellentes imagines Dei.
3. Etiam illi, qui corpore deformi sunt ac despicibili: nam anima sancta pulchritudo ineffabilis est.

4. Quare vir bonus, licet deformis, pulchrior est peccatore formosissimo.

§. II. GESTVS ET FACIES EXTERIOR.

1. Ne sis erga alios vultu terreo vel amaro lento.

2. Ideo virtutem mansuetudinè à DEO instanter postula.

§. III. BENEFICENTIA.

1. Omnibus quidem benefaciendum, maxime vero inimicis.

2. Aeternis, indigentibus, & afflictis personis.

3. Etiam animabus in Purgatorio diligenter subveniendum.

§. IV. BENEVOLENTIA.

1. Bene optandum omnibus.

2. Cito reconciliare proximo offenso: & offensas inter alios exortat studiose componere.

3. Neminem sperne: nec de ullius emendatione despera.

§. V. COMPASSIO.

1. Peccantibus compatiendum propter diaboli astum, nostramque fragilitatem.

2. Nam ad te etiam pertinet cura de salute proximi tui:

3. Quare debes ei in loco & tempore correptionem fraternam ex zelo DEI, & sine felle iracundiæ.

4. Semper te tuosque defectus respiciens.

§. VI. IUDICIUM DE ALIIS.

1. Non facile malum de proximo suspicaris.

2. Neque sollicitè cures ea, quæ ad te nihil attingunt.

3. Noli querulus esse, nec haberi.

§. I. AFFECTUS INTERNUS.

CHRISTUS Dominus ait in Evangelio: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut ^{Omnis dicitur} ^{Joan. 13.} diligatis di-

secu-
LUM SPI-
RITUA-
LE.
Ibid. 13.

dilexistis. Et rursus: *In hoc cognoscant omnes quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.* Tuigitur omnes homines, etiam inimicos & adversantes, sinceram charitate dilige, tamquam fratres vel sorores, eundem Patrem caelestem, eundem Creatorem & Redemptorem tecum habentes.

2.
Tanquam
imagines
Dei.

Expende apud te, quam illi praestantes sint creaturae, utpote nobilissimam Dei imagine secundum animam insignitae, & aeternae beatitudinis capaces: atque haec consideratio te incitet, ut eos amore & honore prosequaris. Deus enim solos Angelicos spiritus & homines ad imaginem similitudinemque suam fecit, dans eis rationem & intellectum: quam quidem admiranda dignitate, ipsi ceteras creaturas omnes longe antecellunt.

3.
Corpus
deforme
animam
sape ba-
bet pul-
cherri-
mam; i-
deo a di-
scipline
non ex-
cludatur
* Haec
citata
videbis
apud tu-
docum
Lorichi-
um de
Cura
corpo-
ris, cap.
2.

* Quando vides hominem deformem vel morbidum, non ob hanc deformitatem eum minus diligas, nec in consideratione corruptibilis mortalisque carnis sistas, sed ad considerandam immortalis animae pulchritudinem te transferas. Tanta enim est elegantia & formositas animae rationalis, quam peccatorum sordes non deturpant, ut si tu eam clarius cernere posses, vix scires praer admiratione & gaudio ubinam esses.

4.
Deformis
& bonus.

Vera pulchritudo est spiritualis, & mentis oculo conspicitur. Homo facie teter, sed iustus, omnino praerferri debet homini qui

carne quidem formosus, sed vita & conversatione iniquus est: revera enim ille isto pulchrior est. Ceterum corpus hominis iustum quod modò deforme vel etiam aspectu horrendum est, resurget aliquando pulcherrimum atque gloriosum. Ergo dilige quemlibet hominem veram charitate, sicut praecipit Deus.

nequam
formoso
est longe
amabi-
lior.

§. II. GESTUS.

Non praer te feras coram aliis vultum nimis severum, nec torvo aut amaro sis animo: sed transformatus in affectum bonitatis, praer te singulis quibusque dulcem corde, benevolum, favorabilem ac paratum. Quod si ira & indignatione citò permoveris exasperarisque, aut sentis te amarulentum adversus aliquem, non consentias huiusmodi vitio, sed reprime, mitiga & extingue illud quantum potes, dolens quod cor tuum adhuc sit tam acerbum.

1.
Ne sis er-
ga alios
torvus,
nec vul-
tuosus.

Humilia te ipsum, & Dei auxilium implora. Ubi is abundanter infuderit in te charitatis dulcorum, non jam ita amarulentus eris. Plerumque permittit Deus, ut etiam electi amici sui proniores sint ad iram, quò se ipsos penitius cognoscant, atque in humilitate melius contineant.

2.
Pete à
Deo man-
suetudinem.

§. III. BENEFICENTIA.

Adsis promptam voluntate his qui tua opera indigent. Atque illis potissimum qui te oderunt vel divexant, cor, faciem & verba amabilia exhibeto: ipsisque (dum res exigit) benefacito, & pro eis

1.
Omnibus
prompte
benefaci-
endum,
maxime
inimicis

Gg 2 pre-

SPRECU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.
Math. 5

preces ad Deum fideliter fundito: quemadmodū ipse Christus monet, dicens: *Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, & orate pro persecutibus & calumniantibus vos.*

2.
Egeni,
in qua-
vis aru-
mna

Erga quoslibet tentatos, afflictos & necessitate aliquā pressos, gere viscera misericordiæ plena. *Ærumnas egenorum hilariter elemosynis releva pro modulo facultatum tuarum. Crede te dare Christo quod das pauperi.*

3.
Anima-
bus, in
Purgato-
rio;

Mitte etiam fidelibus animabus quæ in pœnis Purgatorii adhuc detinentur, spirituales elemosynas, orans devota mente pro illis. Quidquid pro earum absolutione & refrigerio piè feceris, Christus, qui illas ardentè diligit, id ita accipiet, quasi tu ad ipsum in carcere positum venisses, eumque inde liberare sategisses. Nam illæ ad Corpus Christi mysticum pertinent, & Christus in Evangelio asserit sibi præstari quod membris suis præstatur.

Unde & ait: *In carcere eram, & venistis ad me.*

§. IV. BENEVOLENTIA.

1.
Omnibus
bene op-
tandum
& pro-
eandem.

Omnium salutem magnoperè desidera, nec tibi levis iactura videatur, si pereat unica anima rationalis: quæ (cū sit imagine DEI insignita) excellentior est & pluris fieri debet, quàm totus hic mundus visibilis. Nos omnes sumus membra unius corporis, cujus caput est Christus. Non igitur optes nec velis alicui malum, neque cuiquam invidias: sed de

Eph. 4.
5.

bono alterius gaude. Nemini scienter injuriam inferas. Neminem imprudenter conturbes aut contristes. Nemini quidquam faciliè exprobes. Cum omnibus pacem (quantum in te est) habeto.

Si fortè inter te & alterum exortum fuerit dissidium vel rixa aliqua gravior, mox de reconciliatione sollicitus esto, & fac quod tui officii est, tamquam humilis & verus servus Christi. Quin & alios inter se dissidentes ad tranquillitatem & concordiam revocare stude, pià oratione ad Deum fusâ, aut etiam alio modo congruenti.

Neminem cum dedignatione asperneris aut contemnas: id enim sanctæ humilitati & charitati valdè contrarium est. De nullius adhuc viventis salute penitus desperes: quia qui modò per-versus est, potest mox Dei gratia bonus effici. Pons divinæ misericordiæ nondum est dejectus, sed adhuc securum præstat transitum his qui respiscunt.

§. V. COMPASSIO.

Sicut afflictis, ita & peccantibus piam cōpationem atq; commiserationem exhibeto. Ingemisce propter ignorantiam & cæcitatē humanam. Veniat tibi in mentem, quanta sit & diaboli tentantis malignitas atque infestatio, & hominis tentati infirmitas atque corruptio. Extenua culpas aliorum, eosque excusa quantum convenienter pores: sed de his

SPECULUM SPIRITUALE.
 2. **Cura salutem proximi.**
 3. **Quomodo correptionem fraternam adhibenda.**
 1. **Joan. 3.**
 4. **Sic tamē ut teipsum tuosq; defectus respicias.**

his quę ipse malè agis, accusa graviter teipsum.

2. Nullo modo arbitreris, proximi tui salutem nihil ad te pertinere: tu enim (etiam si non præsides) eam libenter & sedulò promovere debes. Offer igitur preces Deo pro peccatoribus, & cunctis prodesse coneris: ita enim eximiam gratiam apud Deum promeraberis.

3. Ex zelo etiam justitię divini- que honoris exerce correptionem fraternam, uti congruum fuerit. Peccatis aliorum numquam consentias, neque cuiquam aduleris. Si irasceris ut peccantem corrigas aut castiges, irascere sine felle, sine odio. Sic persequere peccatum in homine, ut tamen propter peccatum quod homo commisit, non oderis hominem quem Deus fecit. Odio habe culpam, non naturam. Si enim odisti hominem, perditus es, quia extra charitatem vivis: & non poteris salutem consequi: nisi deposito odio sanctam dilectionem resumas. Nam, ut Joannes Apostolus ait:

Qui non diligit, manet in morte.
 Omnino talis manet in morte: quia charitas vita animę est, & Deus charitas est. Sicut vis Deum in te esse benignũ & clementem, ita tu quoque in alios sis benignus ac clemens.

4. Si diligenter consideraveris, quàm ipse vitiis defectibusque tam animi quàm corporis aliquando abundaveris, vel adhuc abundes, & quàm longè ab sis à purita-

te, sanctitate, ac fidelitate quam Deo tuo debes; nimirum onera & imperfectionem aliorum æquanimiter supportabis, uti discretio & æquitas admitret. Confitere te in causa esse, propter vitiosam vel negligentem vitam tuam, quòd alii parum in spiritu proficiunt, & crebrò Deum offendunt.

§. VI. CENSURA ALIORUM.

Facta & dicta aliorum in bonam partem (quantum fieri potest) interpretare. Non leviter de aliis malè cogites. Quando incidunt in cor tuum sinistrae & absurdę suspiciones de aliquo, mox etiam excidant: tu eas prætervolare sine. Et quamvis aliquando fortè timeas ne diabolus hominem seducat, nève malum in homine lateat: non tamen certò credas latere malum, si id omnino tibi certum non est. Ad hunc modum abstine à temerariis judiciis; nec sis ineptè curiosus ut aliorum defectus observes, sed tuos defectus attende, ac teipsum judica.

Non improbè te ingeras his quę tibi commissa non sunt: quin potiùs talia in statu & ordine suo dimitte. Sint bona, bona: mala verò facilè non judices, sed judicanda Deo relinquant, qui corda hominum clarissimè videt, & perfectè cognoscit quidquid malè sit. Is qui vult se negotiis quibuslibet immiscere, omniaque loquaciter reprehendere & dijudicare, procul abest à vera sui cognitione;

1. *Temerè de alio m. judicet, aut suspicietis malum.*

2. *Ea necesse, quę ad te nihil attinent.*

3. *Abstinere a uerimoniis apud omnes.*

ne, veraque pectoris pace ac puritate, & necdum initia vitæ spiritualis attigit.

Consuece vivere absque multis querimoniis. Si libet sapiens conqueri, conquerere Deo, vel beatæ Mariæ Virgini, aut aliis Sanctis; exponens illis humiliter ac placidè ea quæ te premunt & pravant.

CAPUT IV.

Amoris, Delectationis, Vestis, Refectionis, Lingue, Sensuum, Gestuum, Cogitationum ordinatio & custodia.

§. I. AMOR INORDINATVS CREATVRARVM.

1. Non inhære rebus creatis, quia fluxa sunt & fragiles.
2. Vitandum ergo eis dumtaxat ad honestum solatium, non abutendum ad peruersam voluptasem.
3. Præsertim amputandus amor inordinatus personarum etiam sanctarum, quia periculosus valde.
4. Idè omnem amorem tuum à creaturâ ad solum Christum transfero.

§. II. CARNALES DELECTATIONES CONTEMNENDÆ.

1. Etiam iis, quibus licitè uti possis, parcissimè tamen uti expediat.
2. Intra cancellos nimirum naturalis officii atq; honestatis.

§. III. APPARATVS MODERATVS VESTIVM ET SVPPELLECTILIS.

1. Quare mediocritatem in rebus externis.

§. IV. CORPORALIS REFECTIO-NIS MODVS.

1. Voracitas, lautitia, murmuratio de eibû appositis, dedecet hominem spirituali vitæ addictum.
2. Pia meditatio, aut sacra lectio inter comedendum assumenda.
3. Quod excessu peccaveris, emenda per humilem à Deo veniam postulationem.
4. In corpore propter Deum refocillando concessa laudatâq; mediocritas.

§. V. DISCIPLINA LINGVÆ.

1. Sermo sit gravis, sine ineptia aut lascivia,

2. Sine aliorum offensa aut censura;
3. Verax etiam, & ab omni falsi specie alienus;
4. Sermo lascivus & detraكتورius, aut asperè corripendus, aut detrà amputandus, aut cum signo displicentiæ audiendus.

§. VI. SENSIVM CVSTODIA.

Vtere sensibus tuis ex recta ratione.

§. VII. MORES AC GESTVS.

Placidi sint & maturi gestus ac mores.

§. VIII. COGITATIONVM NORMA.

1. Puritas eorum magno studio curanda.
2. Vilitas, brevitatis, deformitas libidinosa vni supra.
3. Remedia contra cogitationes carnales.

§. I. AMOR CREATURARVM.

FREQUENTER memoria repetere Christianum te esse, non tam propter præsentem quàm propter futuram vitam; & terrenis caducisque rebus despectis, transfer cor tuum ad cælestia atque æterna. Tam nobiliter condita est anima tua, ut eam totus iste mundus satiare nequeat. Res transitoria, bona infima nunquam te satiabunt; sed solus Deus, qui est summum & perenne bonum, satiabit te. Quod quidem plenè tunc tibi contingit, quando in cælum receptus, videbis Deum sicuti est. Hic in terra non nisi miserum exilium est, & hiems aspera: in cælo vera patria est, & ætas amœnissima. Vita ista, quàm libet longa sit, æternitati comparata, quàm brevis est! Vix momentum temporis dici debet. Quàm citò transcurrunt, avolant & decidunt ea quæ in hoc mundo sunt! Si inhæseris fluxis, deflues cum eis. Inhære Deo, qui stabiliter manet, & nunquam defluit. Quid, obsecro, tibi pro-